

پیشگیری اجتماعی از جرائم و انحرافات سایبری^۱

امیرحسین جلالی فراهانی*

رضا باقری اصل**

تاریخ پذیرش	۸۶/۴/۱۱	تاریخ دریافت	۸۶/۸/۶
-------------	---------	--------------	--------

انسان امروزی در دنیای جدیدی به نام فضای سایبر قرار دارد که ویژگی‌های آن از دنیای فیزیکی متمایز است. این فضای دارا بودن توانمندی‌هایی برای پیشرفت بهینه امور مرهون پیشرفت‌های فناوری اطلاعات و ارتباطات الکترونیکی بوده و بشر را از به کارگیری بدون تعیض و فرآگیر آن در تمام عرصه‌های سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، صنعتی، بهداشت و درمان و حتی نظامی ناگزیر کرده است. انعطاف‌پذیری و سادگی بی‌نظیر در امر کاربری، موانعی مانند محدوده سنی و میزان دانش و مهارت را از میان برداشته است؛ اما این وضعیت دغدغه‌هایی را هم بر می‌انگیزد، زیرا امکان انواع سوءاستفاده‌ها به طور غیرقابل باوری افزایش می‌یابد. از این‌رو باید برای بهره‌برداری صحیح و سودمند از امکانات، هنجارهایی را وضع و با ناهنجاری‌ها مقابله کرد. با این حال، از آنجاکه این هنجارها بر مبنای ویژگی‌های متحصره فرد فضای سایبر تنظیم می‌شوند و برای آنها در دنیای فیزیکی مشابهی وجود ندارد؛ چنانچه کاربران – که همانند کودکی نوپا در این دریای بی‌کران رها هستند – مورد اطلاع رسانی کافی و صحیح قرار نگیرند؛ هرگونه مقابله با هنجارشکنی‌های سایبری با ایرادات جدی حقوقی مواجه خواهد بود.

در این مقاله راهکارهای پیشگیری اجتماعی از جرائم سایبری بررسی می‌شود. بدینهی است

۱. گفتنی است در همایش اخلاق و فناوری اطلاعات که در آذرماه ۱۳۸۵ در مرکز تحقیقات مخابرات ایران برگزار شد، این مبحث با رویکرد اخلاق سایبری ارائه شده است.

* پژوهشگر دفتر فناوری‌های نوین، مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی.

E-mail: Jalalyfarahany1979@gmail.com

** مدیر دفتر فناوری‌های نوین، مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی.

E-mail: bagheriasl@yahoo.com

توجه به محدودیت‌ها و موانع ذاتی این فضای، به اتخاذ راهکارهای منطقی و واقع‌گرایانه کمک خواهد کرد.

کلید واژه‌ها: فضای سایبر؛ جرم سایبر؛ پیشگیری اجتماعی سایبری

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

مقدمه

بشر در دوران حیات خود، همواره در تلاش بوده تا با کشف یا ابداع ابزارهای کاراتر، مسیر رشد و پیشرفت خود را با سرعت و سهولت بیشتری سپری کند. در این راه، ابزارهای مختلف بر زندگی وی تأثیرات متفاوتی داشته است. بسیاری از این ابزارها، فقط یک حوزه یا موضوع خاصی را تحت الشعاع قرار داده‌اند؛ اما برخی از آنها با برخورداری از آثار بنیادین توانسته‌اند دوران جدیدی را رقم بزنند.

بی‌تر دید، امروزه فناوری اطلاعات و ارتباطات الکترونیکی^۱ دارای چنین ویژگی بزرگی است. اطلاعات^۲ ماهیت علوم را تشکیل می‌دهد و رشد و پیشرفت آنها در گرو تحلیل^۳ و پردازش^۴ صحیح اطلاعات است. از این‌رو یکی از رؤیاهای بشر، دستیابی به ابزاری بود که بتواند اطلاعات را با سرعت بیشتر و حفظ دقیق و صحت، تحلیل و پردازش کند. حدود نیم قرن پیش، ابزاری به نام رایانه الکترونیکی^۵ به جهانیان عرضه شد که با وجود قدرت محاسبه و پردازش بسیار کم آن ماشین نسبت به حساب‌های الکترونیکی کوچک امروزی، تحول عظیمی را نوید می‌داد.^۶

پس از مدتی پدیدآورندگان این ابزار دریافتند که قابلیت‌های رایانه به مراتب بیش از آن است که فقط برای محاسبه و دیگر پردازش‌های محدود به کار رود و به راحتی می‌توان کارکردهای آن را به حدی توسعه و ارتقا داد که در موارد طراحی، حروفچینی، چندرسانه‌ای^۷ و بسیاری کارکردهای جذاب دیگر، به ابزاری بی‌رقیب تبدیل شود. این دیدگاه باعث شد رایانه‌ها در سطح گسترده‌ای به کار گرفته شوند و هر کس با برخورداری از اندک دانش و مهارت فنی، توانایی بهره‌برداری از آن را به دست آورد. به تدریج

-
1. Information and Communication Technology
 2. Information
 3. Analyze
 4. Process
 5. Electronic Computer
 6. Casey, Eoghan, *Digital Evidence and Computer Crime*, Academic Press, 2001, P. 31.
 7. Multimedia

از آنجاکه رایانه‌های شخصی^۱ امور کاملاً متفاوت و متنوعی را با بازدهی بالا به انجام می‌رسانند، به یک میز کار^۲ منحصر به فرد تبدیل شدن.^۳

اما آنچه به موازات ساده‌سازی و تنوع بخشیدن به کارکردهای انعطاف‌پذیر رایانه‌ای، بهره‌برداری گسترش‌تر و متنوع‌تر از این سیستم‌ها را به نحو باور نکردنی در سراسر جهان توسعه داد؛ امکان اتصال آنها به یکدیگر از طریق ارتباطات الکترونیکی^۴ بود. کارکردها و اطلاعات میان رایانه‌ها به اشتراک گذاشته شد و به تدریج شبکه جهانی به وجود آمد و فضایی به نام فضای سایبر^۵ شکل گرفت که از دنیای فیزیکی به‌طور کامل متمایز بود، داستان‌های تخیلی مثالی از به کارگیری این ابزار و ویژگی‌های خاص آن است.^۶

تمام این پدیده‌های تأثیرگذار و تحول‌آفرین، متناسب با شرایط جدیدی که بنیان می‌نهند، مستلزم هنجارهای^۷ نوینی هستند. برای مثال، تا زمانی که مردم از چهارپایان برای حمل و نقل استفاده می‌کردند؛ یکسری هنجارهای لازم‌الاتّبع وجود داشت؛ اما از زمانی که انواع وسایل نقلیه موتوری، زمینی، هوایی و دریایی به خدمت گرفته شد، دیگر آن هنجارها کارایی خود را از دست داده یا به حوزه بسیار کوچکی محدود شدند.

هدف از وضع و اجرای این هنجارها، بهره‌برداری صحیح و سودمند از ابزارهای نوظهور است. به بیان دیگر، از آنجاکه درباره نحوه بهره‌برداری از آنها و تمیز رفتارهای هنجارمند از ناهنجاری‌ها، هیچ‌گونه پیشینه و سابقه‌ای وجود ندارد؛ عاقلانه و منطقی است که فلسفه تولید و ماهیت آنها و همچنین انواع سوءاستفاده‌های احتمالی از آنها را برای کاربران شرح دهنند.

1. Personal Computers (PC)

2. Desktop

۲. محمدحسن ذیبانی، جزویه آموزشی حقوق سایبر و جرائم سایبری، جلد اول، ۱۳۸۴، ص ۴۴

4. Electronic Communication (EC)

5. Cyber Space

۶. نام فضای سایبر ابتدا در سال ۱۹۸۲ در یک داستان تخیلی به کار رفت. ر.ک. جینا دی آنجلیز، جرائم سایبر، ترجمه

سعید حافظی و عبدالصمد خرم‌آبادی، دیرخانه شورای عالی اطلاع‌رسانی، ۱۳۸۳، ص ۷.

7. Norms

با توجه به وضعیت خاص حاکم بر فضای سایبر، ضرورت هنجارگزینی در این باره بیشتر احساس می‌شود؛ زیرا اول اینکه میان این فضا و دنیای فیزیکی هیچ شباهتی وجود ندارد و چنانچه فرض بر این است که کاربران می‌توانند امور سایبری را با دنیای فیزیکی مقایسه کنند و هنجارهای حاکم بر آن را در اینجا نیز اجرا کنند؛ اشتباه است. برای مثال، این فضا همانند دنیای فیزیکی در مکان و زمان محصور نیست و همه چیز در آن ماهیت جهانی دارد. حال چگونه می‌توان هنجارهای حاکم بر یک محدوده زمانی و مکانی مشخص را در دنیای بی کران سایبری، لازم الاجرا دانست؟

دوم اینکه، برخلاف امور دنیای فیزیکی – که معمولاً می‌توان براساس شخصیت افراد، سن، جنسیت، موقعیت اجتماعی، میزان سواد و بسیاری مؤلفه‌های دیگر، مخاطبان آنها را شناسایی کرد – در فضای سایبر به دلیل وجود برخی ویژگی‌های منحصر به فرد، به ویژه سادگی و تنوع جذاب کارکردهای انعطاف‌پذیر رایانه‌ای و همچنین امکان ناشناس ماندن^۱ یا اتخاذ انواع هویت‌های دیگر، هر کس می‌تواند به هر امری مبادرت ورزد. لذا باید به همان گستردگی اقدام به وضع هنجارهای خاص کرد.

بعلاوه کدام ابزار یا پدیده نوظهور را در دوران تاریخ بشر می‌توان یافت که به این گستردگی بتوانند تمام حوزه‌های خرد و کلان را تحت الشاع خود قرار دهد، تاحدی که هیچ واهمه و ابایی در به کارگیری پسوند الکترونیکی (پیشوند-E) وجود نداشته باشد. هر آنچه با عنوان تجارت و دادوستد الکترونیکی،^۲ پول و بانکداری الکترونیکی،^۳ آموزش الکترونیکی،^۴ نشر الکترونیکی،^۵ انواع ارتباطات الکترونیکی، دادرسی الکترونیکی^۶ و حتی حکمرانی یا دولت الکترونیکی^۷ به کار می‌رود، همگی در فضای سایبر ریشه دارد. با اینکه

-
- برگال جامع علوم اسلامی
1. Anonymity
 2. E-commerce and E-business
 3. E-cash and E-banking
 4. E-learning
 5. E-publishing
 6. E-trial
 7. E-governance or E-government

نمام این موارد از کارکردهای رایانه‌ای تقریباً مشابهی استفاده می‌کنند؛ اما هنجارهای متفاوتی بر آنها حاکم است.

به‌این‌ترتیب، مسئله هنجارمندسازی فضای سایبر به یک معادله چندجهولی شبیه است. در این فضای همه موارد به هم مرتبط و بر هم تأثیرگذارند؛ آن‌هم نه در یک گستره محدود و مشخص؛ بلکه در یک دنیای بی‌کران – که در حقیقت هیچ حدومرزی برای آن قابل تصور نیست. با وجود این، نمی‌توان این فضا را به حال خود رها کرد. چرا که در این صورت، نه فقط این فناوری در خدمت رشد و تعالی جامعه نخواهد بود؛ بلکه فروپاشی بنیان‌های آن را تسريع و تسهیل نیز خواهد کرد و به تدریج یک جامعه سایبری ناهنجار که هرج‌ومرج در آن رواج دارد؛ جایگزین جامعه هنجارمند فیزیکی خواهد شد. با این تفاوت که اصلاح و هنجارپذیرسازی آن، اگر غیرممکن نباشد، بسیار دشوار خواهد بود.

از این‌رو باید برای رفع این معضل – که تمام ارکان جامعه را به دلیل وابستگی مفرط به فضای سایبر به‌طور جدی تهدید می‌کند – راه حلی اساسی یافته. در ابتدا باید به وضع هنجارهای سایبری پرداخت تا کاربران بتوانند سره را از ناسره تعیز دهند. البته فرض بر عدم آگاهی کاربران از وجود و محتوای این هنجارهای است و باید اقدامات لازم را برای اطلاع‌رسانی و رشد آگاهی آنها انجام داد.

در مرحله دوم بر حُسن اجرای هنجارهای موضوعه سایبری نظارت می‌شود؛ زیرا با فرض آگاهی مخاطبان از آنها، مقابله با هرگونه ناهنجاری توجیهی خواهد داشت. بروز یک واکنش مؤثر، متناسب و بازدارنده،^۱ نه فقط از ارتکاب ناهنجاری‌های بعدی کاربر هنجارشکن جلوگیری می‌کند؛ بلکه به دیگر کاربران – که به‌طور بالقوه آماده ارتکاب

۱. این سه صفت (Effective, Proportionate, Dissuasive) اصولاً برای واکنش‌های کیفری به کار می‌روند و آن‌چنان جامع تلقی می‌شوند که در سیاری از کتوانسیون‌های کیفری بین‌المللی و منطقه‌ای به کار رفته‌اند و از دولت‌های عضو خواسته شده واکنش‌های کیفری‌شان را به گونه‌ای تدوین و اجرا کنند که از این ویژگی‌ها برخوردار باشند. برای مثال، ر.ک. کتوانسیون جرائم سایبر (ماده ۱۳)، ضمانت اجراهای و تمهیدات) و کتوانسیون ملل متحد برای مبارزه با فساد (از جمله ماده ۲۶، مسئولیت اشخاص حقوقی).

چنین ناهنجاری‌هایی هستند – هشدار می‌دهد و در صورت وجود سایر شرایط، آنها را نیز از این کار بازمی‌دارد.

مجموع این اقدامات یک فرایند را تشکیل می‌دهند. در اینجا می‌توان از الگوهای مشابه سازنده اقتباس کرد. فرایند علم پزشکی یکی از رایج‌ترین و ملموس‌ترین این الگوهاست. در علم پزشکی اصل بر این است که ابتدا با اجرای دستورالعمل‌هایی از بروز بیماری جلوگیری می‌شود که در اصطلاح به آن پیشگیری^۱ می‌گویند؛ اما چنانچه افراد به هر دلیل بیمار شوند، درمان^۲ در دستور کار قرار می‌گیرد.

این الگو درباره رفتارهای ناهنجار نیز قابل اجراست. قانون‌گذار از میان رفتارهای ناهنجار، جرائم^۳ را متمایز و برای آنها صفات اجرایی ویژه‌ای اعمال می‌کند که ماهیت کیفری داشته و مجازات^۴ نامیده می‌شوند.^۵ برای پیشگیری از وقوع جرم، به علم جرم‌شناسی^۶ نیاز است. حدود یک‌و نیم قرن پیش، برخی از دانشمندان حقوق کیفری با مطالعه علل و عوامل گوناگون پدیدآورنده جرائم، سعی در ارائه راهکارهای پیشگیرانه داشتند. این حوزه در سه دهه اخیر، با پیشرفت‌های چشمگیر، توجه صاحب‌نظران و سیاست‌گذاران را به خود جلب کرده تا حدی که کمتر مرجع یا نهاد مطالعاتی یا سیاست‌گذاری حقوق کیفری را می‌توان یافت که به مطالعات جرم‌شناسی نپردازد.^۷

هم‌اکنون اهمیت تدبیر پیشگیرانه بر همگان محرز شده است، زیرا علاوه بر اینکه از بروز ناهنجاری‌ها و آسیب‌های گوناگون جلوگیری می‌کند؛ انواع هزینه‌های مربوط به اعمال

-
1. Prevention
2. Treatment
3. Crime, Offence
4. Sanction
5. Punishment

^۶. علی‌حسین نجفی‌ابن‌آبادی و حمید‌هاشم‌بیگی، داشتامه جرم‌شناسی، انتشارات دانشگاه شهید بهشتی، ۱۳۷۷، ص. ۶۲.

7. Criminology

^۸. علی‌حسین نجفی‌ابن‌آبادی، تصریرات درس جرم‌شناسی (پیشگیری)، تنظیم مهدی سیدزاده، مجتمع آموزش عالی قم، دوره کارشناسی ارشد، نیمسال دوم ۱۳۸۲-۱۳۸۱، ص. ۳۴.

هر گونه ضمانت اجراهای کیفری را در تمام مراحل رسیدگی تا مجازات به حداقل می‌رساند. گفتنی است دو شاخه حقوق کیفری و جرم‌شناسی، با وجود تعامل نزدیک با یکدیگر، حوزه‌های یکسانی را دربرنمی‌گیرند. یکی از مهم‌ترین وجوده تمایز آنها، پاییندی حقوق کیفری به اصول لازم‌الاتّبع حقوقی، مانند اصل قانونی بودن جرائم و مجازات‌هاست.^۱ به موجب این اصل، فقط فعل یا ترک فعلی قابل مجازات است که از سوی قانون‌گذار، جرم‌انگاری^۲ شده باشد.^۳ اما جرم‌شناسی به چنین اصولی پاییند نیست و حتی برای دستیابی به نتایج بهتر، مطالعات خود را علاوه بر جرائم، به انحرافات^۴ نیز توسعه داده است. انحراف همانند جرم، نوعی هنجارگریزی بوده؛ اما با این تفاوت که ضمانت اجرای آن به جای کیفر و مجازات، تقبیح و سرزنش اجتماعی است و به طور کلی آن دسته از رفتارها و حالاتی که فرد را در آستانه ارتکاب جرم قرار می‌دهند، در جرم‌شناسی مطالعه و بررسی می‌شوند. در حقیقت، انحراف یک اماره و پیشگویی از وقوع جرم است. البته مصادیقی از آن در قالب جرائم مانع یا بازدارنده^۵ جرم‌انگاری شده‌اند. مانند سرعت غیرمجاز که می‌تواند به مرگ بیانجامد یا حمل اسلحه سرد و گرم که می‌تواند به قتل منجر شود.^۶ از این‌رو، می‌توان جرم‌شناسی را یکی از ابزارهای بسیار مفید برای هنجارمند ساختن جامعه

۱. حسین میرمحمدصادقی، تقریرات درس حقوق جزای عمومی، دانشگاه امام صادق (ع)، تنظیم امیرحسین جلالی‌فرهانی، نیمسال دوم ۱۳۸۰-۱۳۸۱، ص ۲۰.

2. Criminalization

۲. اصل ۳۶ قانون اساسی کشورمان مقرر می‌دارد: «حکم به مجازات و اجرای آن، باید تنها از طریق دادگاه صالح و به موجب قانون باشد». همچنین، ماده (۲) قانون مجازات اسلامی، مصوب ۱۳۷۰ مقرر می‌دارد: «هر فعل یا ترک فعلی که در قانون برای آن مجازات تعیین شده باشد، جرم محسوب می‌شود».

4. Deviation

5. Accessory Offences

جهت مطالعه مباحث درباره این گونه جرائم: ر.ک. علی‌حسین نجفی ابرندآبادی، تقریرات درس جرم‌شناسی، دوره کارشناسی، دانشگاه امام صادق (ع)، نیمسال ۱۳۸۱-۱۳۸۲، ص ۱۳۰۳.

۶. علی‌حسین نجفی ابرندآبادی، تقریرات درس جرم‌شناسی (انحراف)، دوره دکتری حقوق کیفری و جرم‌شناسی، مجتمع آموزش عالی قم، تنظیم علی مراد حیدری، نیمسال ۱۳۸۲-۱۳۸۳، ص ۱۷۱۲.

و پیشگیری از وقوع ناهنجاری‌ها دانست؛ زیرا برخلاف حقوق کیفری با محدودیت مواجه نیست و از آنجاکه به انحرافات نیز می‌پردازد، حوزه وسیع‌تری از ناهنجاری‌ها را دربرمی‌گیرد و در نتیجه بیشتر ناهنجاری‌های اخلاقی مورد مطالعه و اقدامات جرم‌شناسی قرار می‌گیرند.

از آغاز فراغیری رایانه‌ها و به تبع آن پیدایش فضای سایبر، مسائل مربوط به مقابله کیفری با برخی ناهنجاری‌ها و جرائم^۱ رایانه‌ای و سایبری مطرح بود و اکنون نیز بسیاری از کشورهای جهان، قوانین کیفری مورد نیاز و همچنین استاد بین‌المللی و منطقه‌ای گوناگونی را تصویب کرده‌اند که از جمله مهم‌ترین آنها می‌توان به کنوانسیون اروپایی جرائم سایبر^۲ – که ماهیت بین‌المللی هم دارد^۳ – اشاره کرد. کشورهای غیراروپایی هم می‌توانند به این کنوانسیون پیوندند.^۴ در کشور ما نیز، به جز تعدادی قوانین پراکنده،^۵ یک لایحه با عنوان «لایحه جرائم رایانه‌ای» – که با رعایت اصول و ضوابط خاص این فضا تدوین شده – در مجلس شورای اسلامی مراحل تصویب نهایی را می‌گذراند.

بنابراین با توجه به رشد نگران‌کننده ناهنجاری‌های سایبری – که فقط بخش کوچکی از آنها در حوزه حقوق کیفری می‌گنجد – هنوز مطالعات جرم‌شناسی سایبری به طور جدی پیگیری نشده است تا براساس آن بتوان تدبیر پیشگیرانه سایبری را استخراج کرد.

در این مقاله، به دلیل گستردگی این حوزه، یکی از شاخه‌های پیشگیری از جرائم و انحرافات سایبری، یعنی پیشگیری اجتماعی از جرائم و انحرافات سایبری، مورد بررسی قرار می‌گیرد. در این راستا، ابتدا به کلیاتی درباره مفهوم و ماهیت پیشگیری اجتماعی از

1. Cyber Crime

2. European Convention on Cyber Crime, 2001.

<http://conventions.coe.int/treaty/en/reports/html>.

3. بتول پاکزاد، «اقدامات سازمان‌های بین‌المللی و منطقه‌ای درخصوص جرائم رایانه‌ای»، مجموعه مقالات هماش

بررسی ابعاد حقوقی فناوری اطلاعات، معاونت حقوقی و توسعه قضایی قوه قضائیه، نشر سلسلی، ۱۳۸۴، ص ۸۱

۴. ماده (۳۷) کنوانسیون.

5. عبدالصمد خرم‌آبادی، «سابقه پیدایش، تعریف و طبقه‌بندی جرائم رایانه‌ای»، مجموعه مقالات هماش بررسی ابعاد

حقوقی فناوری اطلاعات، معاونت حقوقی و توسعه قضایی قوه قضائیه، نشر سلسلی، ۱۳۸۴، ص ۴۶.

جرائم می‌پردازیم. سپس نحوه اجرای کارکردهای پیشگیرانه اجتماعی بر ناهنجاری‌های سایبری را بررسی می‌کنیم و در پایان برای دستیابی به نگاهی واقع‌بینانه و منطقی از این الگو، محدودیت‌ها و موانع آن را تشریح کرده و نتیجه‌گیری می‌نماییم.

۱ مفهوم پیشگیری اجتماعی از جرم و انحراف

در مقدمه تا حدودی اهمیت پیشگیری از وقوع ناهنجاری‌های مجرمانه و منحرفانه تبیین شد. اهمیت این اقدامات به حدی است که بسیاری از دانشمندان حقوق کیفری معتقدند که اگر ضمانت اجراهای کیفری نیز کارکرد پیشگیرانه نداشته باشند، اجرای آنها هیچ فایده‌ای نخواهد داشت. به بیان دیگر، همان‌گونه که انتظار می‌رود تدبیر پیشگیرانه از وقوع انحرافات و جرائم جلوگیری کنند؛ ضمانت اجراهای کیفری نیز باید چنان مؤثر، متناسب و بازدارنده به اجرا درآیند که در محکومین کیفری و مرتكبین بالقوه ارعاب و عبرت کافی ایجاد کنند تا از تکرار و همچنین وقوع جرائم در آینده پیشگیری شود.^۱

در مقدمه به الگوی پژوهشی به عنوان مثالی از الگوی پیشگیرانه اشاره شد. به این ترتیب که در سه مرحله با عناوین اولیه، ثانویه و ثالث از بروز بیماری پیشگیری شده یا به درمان آن پرداخته می‌شود. همچنین، براساس سن افراد، بر پیشگیری از بزهکاری و بزه‌دیدگی کودکان تأکید شده است.^۲

هریک از این الگوها، نوافص و کاستی‌هایی دارند. اما توجه جرم‌شناسان و متخصصان پیشگیری به یکی از این الگوها با عنوان پیشگیری اجتماعی^۳ و وضعی^۴ جلب شده تا حدی که درباره عناوین مجرمانه بسیار مهمی از جمله فساد^۵ و جنایات سازمان‌یافته فراملی^۶ در

۱. برنار بولک، کیفرشناسی، ترجمه علی حسین نجفی ابرندآبادی، چاپ سوم با اضافات، انتشارات مجده، ۱۳۸۲، ص ۳۲.

۲. علی حسین نجفی ابرندآبادی، تحریرات درس جرم‌شناسی (پیشگیری)، تنظیم محمدعلی بابایی، دوره دکتری دانشگاه تربیت مدرس، نیم سال اول ۱۳۷۹-۱۳۸۰، ص ۷۴۸.

3. Social Prevention

4. Situational Prevention

5. Corruption

6. Transnational Organized Crime

اسناد بین‌المللی به این الگوها اشاره شده است.^۱

بسیاری از دانشمندان حقوق کیفری در علت گرایش به این الگو معتقدند که جرم از سه عنصر قانونی، مادی و معنوی تشکیل شده است؛ یعنی تا زمانی که فعل یا ترک فعلی در مجموعه قوانین لازم‌الاجراي جزایی پیش‌بینی نشده باشد و یک انسان واحد شرایط مصروف در قانون با قصد مجرمانه خود^۲ مرتكب^۳ آن نشود، جرمی محقق نشده است. برخی دیگر از جرم‌شناسان معتقدند برای اینکه یک جرم براساس مبانی جرم‌شناختی، یعنی علت‌شناسی جرم، محقق شود، باید سه عنصر انگیزه^۴، فرصت^۵ و ابزار^۶ با یکدیگر جمع شوند. انگیزه، با قصد مجرمانه متفاوت است و در واقع هدف ارتکاب آن را تشکیل می‌دهد. برای مثال، قصد قتل یک شکل بیشتر ندارد و آن آمادگی ذهنی و روانی مجرم، برای ارتکاب جرم است؛ اما انگیزه قتل می‌تواند بسیار متنوع باشد؛ مانند انتقام، کسب ثروت و ...^۷. بنابراین، اگر انگیزه مجرمانه‌ای در فرد ایجاد نشود؛ قصد مجرمانه نیز در او شکل نخواهد گرفت. به بیان دیگر، انگیزه بر قصد مقدم است و به این دلیل، چنانچه بتوان انگیزه‌های مجرمانه را خشی کرد، جرمی ارتکاب نخواهد یافت. از این‌رو با توجه به اهمیت این عنصر، از انگیزه به عنوان قاعده مثلث جرم یاد می‌شود.

با این حال، بسیاری از افراد برای عملی ساختن انگیزه‌های مجرمانه و منحرفانه خود، مترصد دستیابی به دو عنصر دیگر، یعنی فرصت و ابزار مناسب نیز هستند و در صورت عدم یکی از این دو عنصر، امکان تحقق انگیزه وجود نخواهد داشت. در این میان، به تجربه

1. United Nations Office on Drugs and Crime, *the Global Program against Corruption, UN Anti-Corruption Toolkit*, Third Edition, Vienna, September 2004, P. 24.

2. Mens Rea

3. Actus Reus

4. Motive

5. Opportunity

6. Tool

7. Shinder, Debra Littlejohn, *Scene of the Cyber Crime, Computer Forensics Hand Book*, Syngress Publication, 2002, P. 353.

8. بند «۳» ماده (۲۲) قانون مجازات اسلامی، مصوب ۱۳۷۰ تأکید دارد، احراز انگیزه در اصل مسئولیت کیفری بی‌تأثیر و تنها در تخفیف یا تشدید مجازات مؤثر است.

ثابت شده که جلوگیری از فرصت ارتکاب، نه فقط به مراتب نتیجه بخش تر از جمع آوری یا ممانعت از دستیابی به ابزار ارتکاب است؛ بلکه در بسیاری موارد، به دلیل ماهیت دوگانه ابزارها، نمی‌توان نسبت به آنها هیچ اقدامی انجام داد. برای مثال، به این دلیل که امکان ارتکاب قتل با چاقو وجود دارد، نمی‌توان تمام چاقوها را از سطح جامعه جمع آوری کرد و این کار نه عاقلانه بوده و نه با واقعیات منطبق است. از این‌رو برای پیشگیری از دستیابی به این دو عنصر، راهکارهای «آماج محور»^۱ یا «بزه‌دیده محور»^۲ در دستور کار قرار می‌گیرد تا علاوه بر امکان‌پذیری و سهولت برنامه‌ریزی و اجراء، نتیجه بهتری نیز به دست آید.^۳ مجموعه این اقدامات را «پیشگیری وضعی از جرائم» می‌گویند.^۴

وظیفه رفع انگیزه‌های مجرمانه و منحرفانه به عهده کارکردهای پیشگیرانه‌ای است که از آنها به عنوان «پیشگیری اجتماعی» یاد می‌شود. به طور کلی، این کارکردها در دو شاخه «پیشگیری اجتماعی جامعه‌مدار» و «پیشگیری اجتماعی رشدمدار» قرار می‌گیرند.

۱-۱ پیشگیری اجتماعی جامعه‌مدار

این تدابیر سعی در برطرف کردن زمینه‌های اجتماعی بروز انگیزه‌های مجرمانه و منحرفانه را دارند. با برنامه‌ریزی صحیح در حوزه اشتغال و از میان بردن نسبی فقر، می‌توان امیدوار بود که زمینه‌های بروز انگیزه‌های مالی یا حتی انتقام‌جویانه – که در اثر احساس فقیر بودن به افراد جامعه دست می‌دهد – تا حد زیادی برطرف شود و یا اینکه اگر افراد جامعه از مضرات و لطمات ناشی از اعتیاد به مواد مخدر یا روان‌گردن آگاهی یابند، از آلوده شدن به این مخدرات خودداری خواهند کرد و نه فقط از مجرم شدن خود جلوگیری می‌کنند؛ بلکه زمینه

1. Target-based

2. Victim-based

3. Ibid, P. 354.

۴. برای مطالعه مباحث مریوط به پیشگیری وضعی از جرائم با رویکرد پیشگیری وضعی از جرائم سایبر و دیگر مباحث پیرامون آن، ر.ک. امیرحسین جلالی‌فرهانی، «پیشگیری وضعی از جرائم سایبر در پرتو موازین حقوق بشر»، فصلنامه تحصصی نقهه و حقوق، شماره ۶، ۱۳۸۴.

بروز انگیزه‌های مجرمانه بسیار وحشتناک‌تر بعدی – که در اثر اعتیاد به این مواد در آنها به وجود می‌آید – از جمله سرقت، قتل و یا به فحشا کشاندن نزدیکان نیز از میان می‌رود.^۱ با نگاهی اجمالی درمی‌یابیم که در راستای تحقق اهداف پیش‌بینی شده برای تدبیر پیشگیرانه اجتماعی جامعه‌مدار، باید به مؤلفه‌ها و ابعاد بسیار متنوعی توجه کرد و این در حالی است که تحقق هریک از این اهداف چندان نمی‌تواند انتظارات متخصصین پیشگیری را برآورده سازد. زیرا اجرای هریک از آنها به یک یا چند ارگان از نهاد گسترش دولت مربوط می‌شود و هماهنگی میان آنها در راه رسیدن به این مقصود، خود سیاست‌گذاری کلان و بلندمدتی می‌طلبد. ازین‌رو برای اینکه از مزایای این رهیافت (حتی به میزان کم) محروم نمانیم؛ متخصصان با ارائه الگوهای محدودتر و مشخص‌تر کوشیده‌اند که گروه‌های اجتماعی خاص را هدف قرار دهند. چنین عملی باعث می‌شود که بتوان از اقدامات انجام شده در مقاطع مختلف ارزیابی به عمل آورد و با توجه به نتایج به دست آمده، جرح و تعديل‌هایی را در صورت نیاز برای بازدهی حداکثر خط‌مشی‌های اعمال شده انجام داد.

یکی از مهم‌ترین اقداماتی که به نظر می‌رسد زمان انجام آن به قبل از مطرح شدن الگوی پیشگیری اجتماعی باز می‌گردد؛ تدوین کدهای رفتاری^۲ برای مشاغل مختلف است، به خصوص آنهای که حساسیت ویژه‌ای را بر می‌انگیزند.^۳ منظور از کد رفتاری، مجموعه قواعد وضع شده برای دست‌اندرکاران یک حوزه خاص است تا آنها با ماهیت کار خود و همچنین عواقب نقض شرایط حاکم بر آن آشنا شوند. این گزینه به حدی اهمیت دارد که نه فقط در قوانین و مقررات ملی، بلکه در اسناد ارشادی و الزام‌آور مختلف بین‌المللی نیز برای برخی مشاغل و حوزه‌های حساس، از کشورها خواسته شده تا کدهای لازم‌الاجرایی را در قالب قانون یا مقررات دولتی وضع کرده و به اجرا درآورند. برای مثال

.۱. علی حسین نجفی‌ابن‌آبادی، تحریرات درس جرم‌شناسی (پیشگیری)، ص ۱۲۶۱.

2. Codes of Conduct

3. United Nations Office on Drugs and Crime, *the Global Program Against Corruption, UN Anti-Corruption Toolkit Third Edition*, Vienna, September 2004, P. 212.

می‌توان از پیش‌نویس سند بنگلور درباره اصول بین‌المللی رفتار قضایی^۱ — که مقامات قضایی آسیا و آفریقا در فوریه ۲۰۰۱ آن را تنظیم کرده و به تصویب رساندند — نام برد.^۲ به‌این ترتیب، انتظار می‌رود متصدیان این حوزه‌های حساس — که برای آنها کد رفتاری تدوین شده — با آگاهی بیشتر و دقیق‌تر از ماهیت حرفة‌ای که به آن اشتغال دارند، زمینه‌های مجرمیت یا انحراف و همچنین بزه‌دیدگی خود را شناسایی و از آنها پرهیز کنند. البته این مجموعه دستورالعمل‌های رفواری فقط به ابعاد منفی قضیه نمی‌پردازند؛ بلکه برای تقویت حس وظیفه‌شناسی و همچنین عوامل خودکنترلی خشی‌کننده انگیزه‌های مجرمانه و منحرفانه، به‌ویژه منفعت‌طلبی و انتقام، مؤلفه‌های تشویقی و حمایتی ویژه‌ای نیز در نظر گرفته می‌شود.

۱-۲ پیشگیری اجتماعی رشدمند

تدابیر پیشگیرانه اجتماعی رشدمند دومین اقدام مهم برای خشی‌سازی عوامل اجتماعی جرم‌زا و انحراف‌زا است. منظور از پیشگیری رشدمند، مجموعه اقداماتی است که در دوران رشد و تکامل شخصیتی و جسمی کودکانی به اجرا درمی‌آید^۳ که در معرض

1. Bangalore Draft: International Principles for Judicial Conduct.

2. Ibid, P. 219

۳. براساس بیشتر استاد معتبر بین‌المللی که در قوانین داخلی کشورها نیز انعکاس گسترده‌ای یافته، منظور از کودک (Child)، تمام اشخاص زیر ۱۸ سال تمام هستند و باید آنها را از صغار (Minor) تمیز داد. درباره مقابله با زمینه‌های مجرمانه فضای سایبر درباره کودکان، تاکنون اقدامات گسترده‌ای در عرصه‌های مختلف بین‌المللی انجام شده که از جمله مهم‌ترین آنها می‌توان به این موارد اشاره کرد: ۱. کنفرانس پکن در سال ۱۹۹۹ که با هدف مبارزه با استفاده از اینترنت برای استثمار کودکان برگزار شد، ۲. کنفرانس بین‌المللی وین در سپتامبر ۱۹۹۹ با هدف مبارزه با هرزه‌نگاری اطفال در اینترنت برگزار شد، ۳. اجلاس یونسکو در سال ۱۹۹۹ در پاریس به منظور بررسی مضلالات سوءاستفاده جنسی از کودکان، هرزه‌نگاری کودکان و کودک‌دوستی در اینترنت برگزار شد، ۴. کنوانسیون جرائم سایبر تأکید خاصی بر این موضوع داشته است، به‌نحوی که تنها جرم علیه محتوا (Content Related Crime) مورد اشاره هرزه‌نگاری کودکان است (ماده ۹). جهت مطالعه مطالب مربوط به این استاد، ر. ک. بیژن حسینی، جرائم/اینترنتی علیه اطفال و زمینه‌های جرم‌شناسی آن، پایان‌نامه کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، سال تحصیلی ۱۳۸۱-۱۳۸۲، ص ۴۸، همچنین حسن عالی‌پور، جرائم مرتبط با محتواهای سیاه فناوری اطلاعات، مجموعه مقالات هماشی بررسی ابعاد حقوقی فناوری اطلاعات، معاونت حقوقی و توسعه قضایی قوه قضائیه، نشر سلسیل، ۱۳۸۴، ص ۲۲۰.

ارتكاب این اعمال قرار دارند. زندگی در جامعه و تماس اجتناب ناپذیر با افراد گوناگون، آشنایی با انواع جرائم و انحرافات را ناگزیر می‌سازد. از این‌رو همه کودکان در معرض ارتکاب جرم قرار دارند.^۱

با توجه به اینکه پیشگیری رشدمندانه، برخلاف پیشگیری جامعه‌دار با قشر جوان و نوجوان سروکار دارد؛ خطمشی‌ها و اقدامات آن، رویکردی تربیتی و آموزشی داشته و در این نوع پیشگیری قدرت شناخت و تمیز آنها تقویت می‌شود و مهارت‌های زندگی اجتماعی را می‌آموزند تا بتوانند به هنگام مواجهه با معضلات، بهویژه طیف گسترده جرائم و انحرافات، واکنش‌های منطقی و صحیح از خود بروز دهند. آنها می‌آموزند که چگونه خشونت خود را مهار کنند؛ انگیزه‌های مالی‌شان را فروشانند و به بهانه تفریح و سرگرمی، برای دیگران در درس ایجاد نکنند. تمام اینها الفبای یک زندگی متمدن و هنجارمند است که گروه‌های کم‌سال باید فرایند. البته کودکان در معرض خطر به توجه بیشتری نیازمند هستند.

۲ پیشگیری اجتماعی از جرائم و انحرافات سایبری

پس از آشنایی اجمالی با ماهیت و کارکرد پیشگیری اجتماعی از جرائم و انحرافات، در این فصل، نحوه اعمال آن بر جرائم و انحرافات سایبری بررسی می‌شود. برای تدوین و اجرای کارآمد و مؤثر این راهکارها، باید مطالعات مقدماتی فراگیر و عمیقی انجام داد. از جمله مهم‌ترین این مطالعات، شناسایی هویت و خصوصیات بزهکاران و منحرفان سایبری براساس انگیزه‌هایشان و همچنین، شناسایی هویت و خصوصیات بزه‌دیدگان سایبری و تعیین میزان خطرپذیری آنها برای سمت‌سودهی نوع و میزان آموزش‌های پیشگیرانه است. سپس با توجه به نتایج به دست آمده، می‌توان راهکارهای قابل اجرا و مؤثری را پیشنهاد داد.

۱. امیرحسن نیازپور، «پیشگیری از بزهکاری در قانون اساسی و لایحه پیشگیری از وقوع جرم»، مجله حقوقی دادگستری، سال ۶۷، شماره ۴۵، دوره جدید، زمستان ۱۳۸۲، ص ۱۳۸.

۱-۲ ویژگی‌های بزهکاران و بزه‌دیدگان سایبری از دیدگاه پیشگیری اجتماعی
انگیزه‌های منحرفانه و مجرمانه شایع سایبری را می‌توان در چهار گروه اصلی ذیل بررسی کرد:^۱

۲-۱-۱ سرگرمی و تفریح

بیشتر هکرهای^۲ جوان در این گروه قرار می‌گیرند. البته در این‌باره تقسیمات دقیق‌تری نیز ارائه شده است. برای مثال، گروهی از آنها فقط به دلیل اینکه از یادگیری نحوه کارکرد سیستم‌ها از راه آزمون و خطا لذت می‌برند؛ هک یا نفوذ غیرمجاز^۳ می‌کنند. گروهی دیگر، به دلیل کنجکاوی و کشف موضوعات جدید به این عمل مرتکب می‌شوند و برخی دیگر نیز این‌گونه اقدامات را یک نوع بازی تلقی می‌کنند. برای مثال، در هم شکستن تدابیر امنیتی یک شبکه می‌تواند هدف، و نابودسازی آن شبکه پیروزی باشد. با توجه به اینکه این اقدام هکرها مادر تمام جرائم و انحرافات سایبری به‌شمار می‌آید؛ تقریباً بروز هر انگیزه‌ای در آنها ممکن است. از این‌رو به دلیل اهمیت بسیار این موارد در مطالعات جرم‌شناسختی، در شاخه‌های تخصصی‌تر، مانند خرد و فرهنگ‌های مجرمانه^۴ نیز مطالعه می‌شوند.

۲-۱-۲ کسب منافع مالی

سوءاستفاده‌های رایانه‌ای با انگیزه مالی آغاز شده و^۵ با پیدایش فضای سایبر، این انگیزه قوت بیشتری یافته است؛ زیرا علاوه بر امکان انواع سوءاستفاده‌ها از داده‌های واجد ارزش مالی، مانند سرقت شماره کارت‌های اعتباری، میزان نتیجه‌بخش بودن جرائم مالی در دنیا فیزیکی نیز به نحو قابل توجهی افزایش یافته است. یک کلاهبردار که در دنیا فیزیکی فقط می‌توانست قشر پسیار محدودی از افراد جامعه را تحت تأثیر قرار داده و تعداد کمی را

1. Shinder, Debra Littlejohn, *Scene of the Cyber Crime, Computer Forensics Hand Book*, Syngress Publication, 2002, P. 129.

2. Hackers
3. Unauthorized Intrusion
4. Criminal Subcultures

5. محمدحسن ذیبانی، «شروع جرائم کامپیوتری-سایبری»، خبرنامه انفورماتیک، شماره ۱۳۸۴، ۹۳، ص. ۴.

از میان آنها بفریبد، در فضای سایبر با میلیون‌ها مخاطب موافق بوده که به دلیل شرایط خاص حاکم بر این فضاء، احتمال فریقتن این افراد بسیار بیشتر است.

۲-۱-۳ انتقام، اعتقادات یا گرایش‌های مختلف

این انگیزه در طیف خاصی از افراد بوجود می‌آید. برای مثال، کارمندی که به ناحق از محل کارش اخراج شده، سعی می‌کند با نفوذ به شبکه شرکت و تخریب یا سرقت اطلاعات واجد ارزش، انتقام بگیرد و یا اینکه ترویریست‌ها با هدف وارد آوردن خسارات اساسی به دولت، یا گروه مورد نظر خود، انواع تهاجمات سایبری را علیه آنها تدارک می‌بینند.^۱

۲-۱-۴ انگیزه‌های جنسی

فضای سایبر بر این گونه مسائل، تأثیر جدی گذاشته است. از مهم‌ترین گروه‌های فعال جنسی سایبری می‌توان به ناشران انواع اطلاعات الکترونیکی مکتوب، صوتی، تصویری، ویدئویی در قالب‌های مختلف و به صورت زنده یا غیر زنده، کودک‌دوستان،^۲ آزارگران و آزاربینان جنسی^۳ و انواع متجاوزان به عنف، اشاره کرد.^۴

همچنین با شناسایی بزه‌دیدگان سایبری و نوع خطراتی که آنها را تهدید می‌کند، می‌توان در سمت و سو دهی و شدت و ضعف تمیهیات پیشگیرانه، تصمیمات صحیح‌تری اتخاذ کرد. برای مثال، چنانچه متصدیان شبکه‌ها و سیستم‌های رایانه‌ای حوزه‌های حساس مختلف احتمال دهنده که از سوی بزه‌کاران در معرض ترددات مهندسی اجتماعی^۵ و مهندسی اجتماعی معکوس^۶ قرار می‌گیرند؛ در نحوه تعامل خود با افراد درون و

۱. امیرحسین جلالی فراهانی، «ترویریسم سایبری»، فصلنامه تخصصی فقه و حقوق، شماره ۱۰، پاییز ۱۳۸۵، ص ۹۸.

2. Pedophiles

3. Sadomasochistic Sex

۴. حسن عالی‌پور، «جرائم مرتبط با محتواهی سیاه فناوری اطلاعات»، مجموعه مقالات همایش بررسی ابعاد حقوقی فناوری اطلاعات، معاونت حقوقی و توسعه قضایی قوه قضائیه، نشر سلسلی، ۱۳۸۴، ص ۲۲۴.

5. Social Engineering

6. Reverse Social Engineering

برون‌سازمانی احتیاط بیشتری خواهد کرد.^۱ همچنین با توجه به اینکه هم‌اکنون گروه بزرگی از کاربران شبکه‌ای را قشر جوان و نوجوان جامعه تشکیل می‌دهند، ضروری است تدابیر پیشگیرانه اجتماعی رشدمندار با توجه به انواع خطرات سایبری طراحی و اجرا شود. برآیند این اقدامات آگاهی‌بخش، چه برای بزهکاران و چه برای بزه‌دیدگان بالقوه، انگیزه‌های مجرمانه و منحرفانه را کاهش خواهد داد. با رشد آگاهی بزه‌دیدگان، بزهکاران بالقوه درمی‌بابند که هزینه جرم‌شان بالا رفته و دیگر ارتکاب آن مقرن‌به‌صرفه نیست که این خود سالب انگیزه مؤثری به شمار می‌آید.^۲

پیشگیری اجتماعی از جرائم و انحرافات سایبری از اهمیت مضاعف و ویژه دیگری نیز برخوردار است. به طور کلی، دانشمندان حقوق کیفری جرائم را به دو گروه جرائم فطری یا طبیعی^۳ و جرائم قراردادی^۴ تقسیم کرده‌اند. جرائم فطری به اعمالی گفته می‌شود که وجود آن بشری کلیت آنها را پذیرفته و به این دلیل هر کس در هر گوشه جهان، با هر گرایش مذهبی، قومیتی، نژادی و ... آنها را مذموم می‌شمرد؛ مانند قتل، سرقت و تجاوز به عنف.

اما جرائم قراردادی که نوع و تعداد آنها به مرتب از جرائم فطری بیشتر است؛ زایده ذهن قانون‌گذاران جوامع بوده و در اثر پیدایش ابزارهای جدید به وجود می‌آیند.^۵ برای مثال، قوانین و مقررات راهنمایی و رانندگی که در اثر پیدایش انواع وسائل نقلیه موتوری وضع شده است. همچنین، پیدایش فناوری رایانه و به تبع آن فضای سایبر، قانون‌گذاران کشورها را به تصویب قوانین و مقررات مختلف برای حوزه‌های گوناگون واداشته است. ازین‌رو با توجه

1. Casey, Eoghan, *Digital Evidence and Computer Crime*, Academic Press, 2001, P. 172.

۲. موضوعات مربوط به هزینه جرم ازسوی دانشمندانی، نظریه‌پردازی شده که دیدگاه‌های اقتصادی داشتند و از پیشگامان آنها می‌توان به زرمی بنتم اشاره کرد که مبدع نظریه فایده‌گرایی واکنش اجتماعی بود. ر.ک. علی‌حسین نجفی‌ابن‌آبادی و حمید‌هاشم‌بیگی، همان، ص ۳۱.

3. Natural Crimes

4. Contractual or Conventional Crimes

۵. اولین دانشمندی که این طبقه‌بندی را انجام داد، گاروفالو، قاضی ایتالیایی به سال ۱۸۸۵ بود. ر.ک. علی‌حسین نجفی‌ابن‌آبادی و حمید‌هاشم‌بیگی، همان، ص ۱۷۶.

به اینکه اکثر افراد جامعه نمی‌توانند سوءاستفاده‌های احتمالی از این ابزارها را با مراجعه به فطرت خود شناسایی کنند؛ متولیان این حوزه‌ها موظفند درباره آموزش و رشد آگاهی افراد نسبت به اقدامات غیرقانونی و نامشروع، به ویژه جرائمی که ضمانت اجرای کیفری دارند، تمهیدات پیشگیرانه اجتماعی وسیع تر و جدی‌تری را در دستور کار خود قرار دهند.

۲-۲ پیشگیری اجتماعی جامعه‌مدار سایبری

شاره شد که این اقدامات در دو حوزه عام و خاص قابل اجرا بیند. در اینجا درباره پیشگیری جامعه‌مدار خاص با محوریت کدهای رفتاری مباحثی مطرح می‌شود.

به طور کلی، با کدهای رفتاری می‌توان گروه‌های خاصی را – که وظیفه‌ای به آنها سپرده شده – در برابر اعمالشان پاسخ گو دانست. از جمله این گروه‌ها، گروه مشاغل هستند که در حوزه‌های مختلف به فعالیت می‌پردازند و از آنجا که به متصدیان شبکه‌ای خود، داده‌های واحد ارزشی واگذار می‌کنند تا با رعایت سه اصل محترمانگی^۱، تمامیت^۲ و دسترس‌پذیری^۳ آنها را به کار گیرند، ضروری است متناسب با حرفة، نوع و میزان اطلاعات و دیگر شرایط، کد رفتاری لازم‌الاجرا مربوط را برای آنها تدوین کنند. گفتنی است، در این‌باره تاکنون برای بعضی مشاغل و موضوعات حساس، از سوی مراجع مهم و معتبر بین‌المللی، کدهای رفتاری نمونه‌ای منتشر شده است. برای مثال، امروزه برای فعالان عرصه تجارت الکترونیکی و بازاریابی شبکه‌ای^۴ کدهای رفتاری متحدد الشکلی تدوین شده تا از وقوع جرائم و تخلفات مربوط به پیام‌های تجاری ناخواسته الکترونیکی (اسپم)^۵ جلوگیری شود.^۶

گروه دیگری که کدهای رفتاری برای آنها از جمله ضروریات شغلی است؛

-
1. Confidentiality
 2. Integrity
 3. Availability
 4. Network Marketing
 5. Spam

۶. مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، «اسپم: جلوه سیاه تبلیغات در سیستم‌های پیام‌رسان الکترونیکی»، شماره

ارائه‌دهندگان خدمات شبکه‌های اطلاع‌رسانی رایانه‌ای هستند. آنها پل ارتباطی میان دنیای فیزیکی با فضای سایبر محسوب می‌شوند و نسبت به بقیه دست‌اندرکاران این حوزه، هم دارای ابتکار عمل متنوع‌تر و گسترده‌تری بوده و هم مسئولیت‌های خطیری بر عهده دارند. این افراد به راحتی می‌توانند امکان نفوذ به سایت‌ها را فراهم کنند یا اطلاعات حساس و کلیدی سایت‌ها را در اختیار افراد ناصالح قرار دهن. به دلیل وجود چنین اوضاعی، بر نحوه عملکرد ارائه‌دهندگان خدمات شبکه‌ای، بیشتر نظارت می‌شود که از جمله مهم‌ترین این نظارت‌ها عبارت است از اقدامات انجام شده برای نظارت بر حفظ حریم آنلاین افراد از سوی ارائه‌دهندگان این خدمات.^۱ آنها به راحتی می‌توانند علاوه بر امکان‌پذیر ساختن شنود و ردیابی ارتباطات الکترونیک، دسترسی به پایگاه‌های داده‌ای — که ورود افراد غیرمجاز به آنها ممنوع است — یا اطلاعات شخصی^۲ و شخصی حساسی را میسر سازند^۳ که خودشان برای پیشبرد فعالیت‌های شبکه‌ای جمع‌آوری کرده‌اند.^۴

۲-۳ پیشگیری اجتماعی رشدمدار سایبری

علاوه بر نسل جوان و نوجوان جامعه‌ما، تمام جوامع توانسته‌اند با فضای سایبر تعامل بهتری داشته باشند. نسل گذشته امور خود را در دنیای فیزیکی انجام می‌دادند و اکنون نیز لزومی نمی‌بینند که با فضای جدید آنس بگیرند. حال آنکه نسل امروز با این فضا بزرگ شده و از همان ابتدا هر آنچه پیرامون خود مشاهده کرده‌اند رنگ و بوی سایبری داشته است.

این وضعیت، بیم و امیدهایی را نیز به همراه دارد. از یکسو، می‌توان امیدوار بود که

۱. از جمله مهم‌ترین اسنادی که تاکنون در این حوزه به تصویب رسیده، دستورالعمل پارلمان و شورای اروپا درباره پردازش داده‌های شخصی و حمایت از حریم ارتباطات الکترونیک (2002/58/EC) است.

2. Personal Information

3. Sensitive Personal Information

۴. برای مطالعه مسئولیت‌های کیفری احتمالی ارائه‌دهندگان خدمات ر.ک. به: مهدی فضلی، بررسی مسئولیت کیفری ارائه‌دهندگان خدمات اینترنتی، پایان‌نامه دوره کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم‌شناسی، دانشگاه تهران، پردیس قم،

نسل جدید در برپایی هرچه سریع‌تر یک جامعه اطلاعاتی^۱ تمام‌عيار، مبتنی بر اصول و قواعد حاکم بر این فضا همت گمارد و از سوی دیگر، باید آنها را از خطرات و آسیب‌های فراوان این فضا آگاه کرد تا با گرفتار شدن در آنها، نتیجه مغایر حاصل نشود.

این امر مهم به عهده متولیان عرصه‌های مختلف فضای سایبر است تا با همکاری متخصصان پیشگیری اجتماعی، بر پایه اصول و ضوابط پیشگیری رشدمندار، از بزهکاری و بزه‌دیدگی جوانان و نوجوانان پرنشاط و پرانرژی در این فضای ناشناخته جلوگیری کند. در ادامه راهکارهای قابل اجرا درباره کودکان که متولیان تربیتی و آموزشی را هدف قرار می‌دهند، به اجمال بررسی می‌شوند:

۲-۳-۱ اقدامات مداخله‌آمیز والدین

اولین محیطی که توجه متصدیان پیشگیری رشدمندار را به خود جلب می‌کند؛ خانواده و به تبع آن والدین است. چنانچه بتوان در ابتدای امر توصیه‌ها و آموزش‌های لازم را به والدین منتقل و آنها را با خطرات و همچنین مزايا و مطلوبیت‌های فضای سایبر آشنا کرد، می‌توان تا حدود زیادی به ثمربخشی اهداف این تدبیر امیدوار بود. برای مثال، برنامه آموزشی والدینی که فرزندانشان با اینترنت کار می‌کنند، می‌تواند حاوی این نکات باشد: ایجاد حس مسئولیت‌پذیری و توانایی انتخاب گزینه‌های سالم به هنگام استفاده از اینترنت (به بیان دیگر، نحوه استفاده صحیح از اینترنت)، تصمیم‌گیری به جا و مناسب درباره محتوایی که قرار است مشاهده کنند و آموزش نحوه رویارویی با محتوای نامناسبی که ممکن است مشاهده کنند و کاهش عواقب آن. در حقیقت ابتدا باید به والدین چگونگی اتخاذ این رهیافت‌ها را نسبت به کودکانشان آموزش داد.^۲

1. Information Society

گفتگی است ما برای برپایی این جامعه الزام قانونی نیز داریم برای مثال، ماده (۴۴) قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور مصوب ۱۳۸۳ چنین مقرر کرده است: «دولت موظف است بهمنظور استقرار جامعه اطلاعاتی و تضمین دسترسی گسترده، امن و ارزان شهر وندان به اطلاعات مورد نیاز، اقدام‌های ذیل را به عمل آورد:...».

2. Thornburgh, Dick & S. Lin Herbert, Editors, *Youth, Pornography and the Internet*, National Academy Press, 2004, P. 218.

۲-۳-۲ تدابیر همیاری همسایران

علاوه بر والدین، مریبان و دیگر مسئولین آموزشی و تربیتی فرزندان، از دیگر عوامل مهمی که می‌توانند در شکل‌گیری شخصیت کودکان در استفاده از فضای سایبر نقش مهمی ایفا کنند؛ فرزندان یا اطرافیان بزرگ‌تر از آنها هستند. البته سپردن چنین مسئولیتی به آنها، برای خودشان نیز مفید خواهد بود؛ زیرا برای حفظ وجهه خود در برابر کوچک‌ترها، سعی می‌کند مرتکب اقدامات ناشایست نشوند. چرا که به‌خوبی می‌دانند کوچک‌ترها رفتارهایشان را تعقیب کرده و منتظر تقلید از آنها هستند.

به تجربه ثابت شده که به کارگیری این اشخاص در کنترل بزه و دیگر انحرافات اجتماعی کودکان، از جمله مصرف مواد مخدر، فرار از مدرسه و ... موفق بوده است. از این‌رو به نظر نمی‌رسد در هدایت صحیح فعالیت‌های آن‌لاین کوچک‌ترها نتیجهٔ مغایر حادث شود. درحقیقت این افراد که می‌توانند دانش آموزان، همسایگان یا بهتر از همه خواهر و برادرهای بزرگ‌تر باشند؛ علاوه بر اینکه به کوچک‌ترها نحوه استفاده صحیح از اینترنت را می‌آموزنند، مراقب اشتباهات آنان نیز خواهند بود و چنانچه آموزش بیینند، می‌توانند با تذکرات صحیح، از ارتکاب مجدد آنها جلوگیری کنند.^۱

۲-۳-۳ تدابیر کاربری صحیح^۲

این خط‌مشی‌ها، مجموعه‌ای از راهکارها و انتظارات مربوط به نحوه فعالیت آن‌لاین افراد هستند که به نحو روزافزونی در منازل، مدارس و کتابخانه‌ها به کار می‌روند. مبانی نظری آنها مسئولیت‌پذیر کردن کودکان است در برابر محتوایی که ایجاد می‌کنند و رفتاری که بروز می‌دهند. کودکان یاد می‌گیرند در برابر مسائل مختلفی که ممکن است در فضای سایبر تجربه کنند؛ گزینش‌های شایسته‌ای داشته باشند و به‌این ترتیب، با مهارت‌های استفاده صحیح از اینترنت آشنا می‌شوند. البته برای مؤثر واقع شدن این خط‌مشی‌ها، باید در موارد

1. Ibid, P. 234

2. Acceptable Use Policies

نقض عمدی، واکنش یا ضمانت اجراهای متناسب اعمال کرد؛ مانند محرومیت از اینترنت، تماس با والدین، حبس دانش آموز (در مواردی که نقض به مدرسه مربوط می شود) و حبس در منزل (اگر موارد نقض به منزل مربوط است) اما باید از موارد نقض غیرعمدی و تصادفی نیز به عنوان فرصتی برای آموزش کاربران درباره نحوه اجتناب آنها از مواجهه با این گونه مسائل در آینده، نحوه برچیدن آنها از روی صفحه نمایش و در صورت لزوم، گزارش به ارائه دهنده گان خدمات اینترنتی، بهره برداری کرد.^۱

۲-۳-۴ تدبیر کاهنده آثار سوء^۲

یکی از نکات غیرقابل انکار این است که تمام اقداماتی که درباره عدم مواجهه کودکان با مسائل صریح جنسی به اجرا درمی آیند؛ صد درصد نتیجه بخش نیستند و بالاخره این امکان وجود دارد که کودکان به گونه های مختلف با این موضوعات مواجه شوند. از این راه اگر رویارویی با این محتواهای ناشایست اجتناب ناپذیر است؛ باید با اتخاذ اقداماتی آثار نامطلوب مواجهه با این موارد را به حداقل رساند.^۳ آموزش به کودک می تواند به عنوان یک راهبرد مناسب به کار گرفته شود تا در صورت مواجهه با این گونه مسائل، آنها را گزارش کند و کمک بخواهد والدین یا مریبیان نباید کودکی را که در اثر مواجهه با این مسائل از آنها کمک طلبیده، مجازات کنند. برخوردهای نابه جا باعث می شود که کودکان در مواجهه با چنین صحنه هایی، از واکنش بزرگ تر هایشان بیشتر بیم داشته باشند. واکنش بیش از حد نه فقط اثر مثبت ندارد؛ بلکه می تواند آثار معکوس و عواقب ناهنجاری به دنبال داشته باشد. کودکان باید بتوانند چنین مسائلی را در فضایی آرام و آزاد و نه با اضطراب تنبیه و مجازات، مطرح کنند.

1. Board on Children, Youth and Families, Non Technical Strategies to Reduce Children's Exposure to Inappropriate Material on the Internet, Summary of a Workshop, National Academy Press, 2004, P. 62.

2. After the Fact Strategies

3. Thornburgh, Dick & S. Lin Herbert, Editors, *Youth, Pornography and the Internet*, National Academy Press, 2001, P. 240.

۲-۳-۵ تدابیر آموزشی

تدابیر آموزشی در دو شاخه ذیل مطرح می‌شوند:

الف) آموزش سلامت اینترنت^۱

یکی از مقوله‌های اصلی در دنیای فیزیکی، بحث آموزش سلامت کودکان است. برای مثال، نحوه رد شدن از خیابان، برخورد با غریبه‌هایی که به آنها نزدیک می‌شوند و واکنش به آتش‌سوزی منزل را باید به آنها آموخت. هدف از آموزش کودکان این است که چنانچه به تنها بی با چنین اوضاعی مواجه شدند، چگونگی مقابله با آنها را بدانند.

آموزش سلامت کودکان در اینترنت هم، چنین هدفی را دنبال می‌کند. تحقیقات نشان داده که بسیاری از دانش‌آموزان با تجربه یاد گرفته‌اند چگونه در اینترنت از خود محافظت کنند. اما این فرایند آموزشی به کودکان یاد می‌دهد که برای عدم مواجهه با موقعیت‌های نامن، چه کارهایی انجام دهند و چه کارهایی را انجام ندهند. همچنین، مهارت‌های تفکر و قضاوت به والدین، مریبان و دیگر اعضای جامعه – که می‌خواهند شیوه‌های مقابله با خطرات زندگی را به کودکان بیاموزند – آموزش داده می‌شود. در اینجا خطرات تبیین می‌شوند تا هنگامی که کودکان با آنها مواجه شدند؛ چهار سردرگمی نشوند.^۲

ب) ادبیات اطلاعات و رسانه^۳

ادبیات اطلاعات، مجموعه‌ای است از توانمندی‌ها که به افراد قدرت شناسایی اطلاعات مورد نیاز را می‌دهد تا بتوانند اطلاعات را به نحو مؤثر بازیابی و یافته‌ها را ارزیابی کنند و به شکل نقادانه‌ای منبع آن را جویا شوند؛ اطلاعات گرینش شده را در مجموعه دانش خود وارد کنند؛ برای تحقق یک هدف خاص از آنها استفاده مؤثری به عمل آورند؛ شرایط اقتصادی، حقوقی و اجتماعی حاکم بر استفاده از آنها را درک کنند و با رعایت موازین

1. Internet Safety Education

2. Ibid, P. 242

3. Information and Media Literacy

اخلاقی و قانونی به آنها دسترسی یابند و در نهایت مورد استفاده قرار دهند.^۱

ادبیات رسانه اصطلاح جدیدتری است که به دو شیوه بنیادین، مفهوم ادبیات اطلاعات را توسعه می‌دهد: اول اینکه مفهوم اطلاعات را به تمام اشکال رسانه‌ای و نه فقط چاپی تسری می‌دهد. هرچند که هیچ‌گاه ادبیات اطلاعات به نسخ چاپی محدود نبوده؛ اما در عمل آنچه ابتدا به ذهن متبار می‌شود؛ نسخ چاپی است.

شیوه دوم که از گزینه اول نیز مهم‌تر است اینکه ادبیات رسانه توانایی تولید و برقراری ارتباط با دیگران را – که در حقیقت برای جلب منافع آن‌هاست – دربرمی‌گیرد. همچنین برخی تحلیل‌گران معتقدند آموزش رسانه بر اطلاعاتی متمرکز است که از طریق رسانه‌های ارتباط جمعی مانند روزنامه‌ها، برنامه‌های تلویزیونی و ... انتقال می‌یابند. برخی به این تعریف، میزان درک مخاطبان از محتوا رسانه را – که در تبیین مفهوم اطلاعات دریافتی به دست آورده‌اند – اضافه می‌کنند.

براساس نتایج تحقیق انجام شده، بیشتر مردمیان و مسئولین کتابخانه‌ها بر نیاز به ادبیات رسانه و اطلاعات تأکید کرده‌اند. به عقیده آنان، نوجوانان، یعنی دانش‌آموزان، هیچ نظری درباره اطلاعات دریافتی از اینترنت ندارند. از این‌رو برای آنها باید دوره‌های آموزشی مهارت‌افزایی مربوط به ادبیات اطلاعات و رسانه را برگزار کرد.

۲-۳-۶ تدبیر الزام‌آور کاربری اینترنت

گروهی از دیبران برای آموزش استفاده صحیح از اینترنت به کودکان در قالب یک عمل الزام‌آور، برای هر مبحث درسی، فهرستی را از سایت‌های مجاز و مناسب تهیه کرده و در مهلت تقریبی متناسب از دانش‌آموزان می‌خواهند که به تمام این سایت‌ها مراجعه و مطالب درسی مربوط را مطالعه و استخراج کنند. به این ترتیب، دانش‌آموزان فرصتی برای پرداختن به محتواهای ناسالم نخواهند داشت.

1. Board on Children, Youth and Families, Ibid, P. 50.

تعییم این راهبرد، مستلزم تهیه محتوای اینترنتی سالم و آموزنده برای کودکان است. به این ترتیب دانش آموز فرصت مازادی ندارد تا خود را به محتوای ناسالم مشغول کند. این رویکرد را می‌توان برای آموزش مسائل حساس به کار برد. برای مثال، نهادینه کردن آموزش سلامت جنسی. این روش باعث می‌شود که کودکان کنجدکاو به دنبال اطلاعات ناسالم و گمراه کننده نباشند.

نشریات الکترونیکی فعال در برنامه‌های آموزشی کودکان یا حتی مقاطع بالاتر می‌توانند نقش سازنده‌ای ایفا کنند. این نشریات می‌توانند فهرست جامعی از سایت‌های آموزشی را در قالب برنامه‌های آموزنده در اختیار مخاطبان قرار دهند تا علاوه بر برخورداری از جذابیت‌های آموزشی بیشتر، این راهبرد جنبه عمومی تری یابد.

۲-۳-۷ تدبیر رسانه‌ای

بدیهی است بسیاری از والدین و مریبان، درباره ضرورت سلامت اینترنت یا ماهیت و میزان خطرات آن اطلاعات زیادی ندارند، از این‌رو یا با این قضیه خوش‌بینانه برخورد می‌کنند و برای حفاظت از فرزندانشان در برابر اینترنت هیچ اقدامی انجام نمی‌دهند یا اینکه با مبالغه‌آمیز خواندن خطرات، معتقدند هر زنگاری و مرتکبان جنسی در اینترنت، به اندازه برنامه‌های تجاری شبکه‌های تلویزیونی ماهواره‌ای، گسترده‌اند.

گفتنی است برنامه‌های رسانه عمومی نمی‌توانند از این موضوعات بیچیده آموزش جامعی ارائه دهند. این برنامه‌ها برای انعکاس پیام‌های به نسبت ساده مناسبند. برای مثال، در ایالات متحده آمریکا در اوایل دهه ۱۹۸۰، یک برنامه تبلیغاتی گسترده با هدف آگاه‌سازی عمومی اعلام می‌داشت: «ساعت د شب است، آیا می‌دانید فرزندتان کجاست؟». به این ترتیب، یک برنامه مشابه درباره سلامت اینترنت می‌تواند پیام‌هایی این چنینی منعکس کند: «فعالیت‌های آن‌لاین امروز فرزندتان چه بوده است؟»؛ یا «شما هم می‌توانید یاد بگیرید چگونه از فرزندتان در اینترنت محافظت کنید؟»؛ یا برای ترغیب مردم به قرار دادن

کامپیوتروها در قسمت عمومی منزل این پیام مفید است: «آیا به خودتان اجازه می‌دهید یک غریبه در اتاق خواب فرزندتان باشد؟».^۱

۳ محدودیت‌های پیشگیری اجتماعی از جرائم و انحرافات سایبری

پس از آشنایی با انواع راهکارهای پیشگیرانه اجتماعی جامعه‌مدار و رشدمدار سایبری، در ادامه محدودیت‌های حاکم بر اجرای موفق آنها بررسی می‌شود. بی‌تردید، بررسی این محدودیت‌ها می‌تواند در اتخاذ تصمیمات واقع‌گرایانه و منطقی بسیار راهگشا باشد. برای درک بهتر، این محدودیت‌ها در سه گفتار مجزا بیان شده‌اند.

۱-۳ محدودیت‌های ناشی از ماهیت تدبیر پیشگیرانه اجتماعی

یکی از نکات بسیار مهم درباره تدبیر پیشگیرانه اجتماعی این است که از نظر ماهیت زیربنایی و اساسی آن نمی‌توان انتظار داشت که همانند تدبیر پیشگیرانه وضعی یا ضمانت اجراهای کیفری و غیرکیفری، در کوتاه‌مدت نتایج محسوس و قابل مشاهده‌ای به دست آید. البته این مسئله هیچ‌گاه از دیدگاه جرم‌شناسان و متخصصان پیشگیری، یک نقطه ضعف محسوب نمی‌شود؛ زیرا این تدبیر، زیربنای فکری و شخصیتی بزهکاران و بزه‌دیدگان بالقوه را هدف قرار می‌دهند که در صورت توفیق، با رعایت هنجارها و ارزش‌های پذیرفته شده، جامعه‌ای سالم و متعهد به وجود خواهد آمد.

با وجود این، بیشتر مسئولان اجرایی، چنین دیدگاهی ندارند. آنها می‌خواهند در کوتاه‌مدت آثار مقابله با جرائم را مشاهده کنند و آن را در بیلان کاری‌شان به ثبت برسانند. بنابراین حاضرند برای انواع تدبیر پیشگیرانه وضعی و ضمانت اجراهای کیفری و غیرکیفری هزینه‌های بیشتری متحمل شوند؛ اما در کوتاه‌مدت نتایج مقطوعی به دست آورند. از این‌رو چندان به سیاست‌های پیشگیرانه اجتماعی بها نداده و درباره میزان درصد افرادی

1. Thornburgh, Dick & S. Lin Herbert, Editors, Ibid, P. 255.

که انگیزه مجرمانه‌شان از بین رفته و به طور ارادی از ارتکاب جرائم خودداری کرده‌اند، آماری تهیه نمی‌شود. اما درباره نتیجه‌بخش بودن تدبیر پیشگیرانه وضعی یا ضمانت اجراهای کیفری و غیرکیفری که به کاهش ارتکاب جرائم و اتحافات در جامعه می‌انجامد؛ به کرات آمارهایی منتشر شده که بدیهی است ذهن افراد نیز به سمت آنها معطوف می‌شود.^۱

گفتنی است تدوین یک راهبرد پیشگیرانه اجتماعی نتیجه‌بخش و کارآمد که بتواند تمام مخاطبان خود را در تمام محیط‌های اجتماعی عمومی و شخصی دربرگیرد، مستلزم هزینه هنگفت و به خدمت گرفتن نیروهای برنامه‌ریز و اجرایی بسیاری است. متولیان و مسئولان آموزشی و تربیتی به این موضوع واقفند که هر اندازه تدبیر اجتماعی صحیح تر و مناسب‌تر باشد می‌تواند آثار مطلوب جاودانه و همیشگی بر جای گذارد و همچنین تدوین یک برنامه اجتماعی نامناسب و ناقص یا به خدمت گرفتن نیروهای فاقد تخصص و تجربه، می‌تواند عواقب سوء عمیق و پایداری به دنبال داشته باشد. از این‌رو با توجه به این مسائل چندان رغبتی به سرمایه‌گذاری در این حوزه دیده نمی‌شود؛ زیرا تصور بر این است که یا باید به طور جدی وارد آن شد و سرمایه‌گذاری مالی و انسانی کلان و بلندمدتی انجام داد، یا اینکه بهتر است خود را درگیر آن نکرد تا عواقب سوء تربیت و آموزش ناقص و نادرست کودکان و نوجوانان بر جامعه تحمیل نشود.

۳-۲ محدودیت‌های ناشی از فضای سایبر

گفتم که وظیفه اصلی تدبیر پیشگیرانه اجتماعی از میان بردن انگیزه مجرمانه در درون افراد است. اما این تدبیر زمانی مفید خواهد بود که اوضاع حاکم بر جامعه مناسب باشد. به بیان دیگر، نمی‌توان در حالی که بسترهای تقویت‌کننده انگیزه‌های مجرمانه هنوز در

۱. علی‌حسین نجفی‌ابرن‌آبادی، تصریرات درس جرم‌شناسی (پیشگیری)، تنظیم مهدی سیدزاده، مجتمع آموزش عالی قم، دوره کارشناسی ارشد، نیمسال دوم ۱۳۸۱-۱۳۸۲، ص ۱۲۸۵.

محیط‌های مختلف جامعه وجود دارد؛ انتظار داشت این تدابیر بتوانند از طریق آموزش و تربیت افراد زمینه‌های انگیزشی مجرمانه را برطرف کنند.

یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های فضای سایبر، امکان‌پذیر بودن انجام تمام فعالیت‌های رایانه‌ای و به ویژه شبکه‌ای در خلوت^۱ است. خلوت از آن جهت برای تدابیر پیشگیرانه اجتماعی مانع ایجاد می‌کند که باعث می‌شود شخص بدون مشاهده کسی یا حتی بهتر از آن، بی‌آنکه کسی اجازه تعرض به حریم‌ش را داشته باشد؛ براساس میلش عمل کند. بدیهی است وظیفه یا رسالت اصلی تدابیر اجتماعی، نهادینه کردن عدم توجه به انگیزه‌های مجرمانه و منحرفانه درونی است؛ اما نباید از یاد برد که محیط نیز بر غلیان یا فروکش کردن این انگیزه‌ها تأثیر قابل توجهی دارد. در دنیای فیزیکی، بسیاری از افراد حتی در جایی که تدابیر پیشگیرانه وضعی وجود ندارند که فرصت و ابزار ارتکاب جرم را از آنان سلب کنند، به دلیل اینکه در یک محیط بیگانه به سرمی‌برند و انواع احتمالات از ذهن‌شان عبور می‌کند، انگیزه‌های درونی‌شان کمتر بیدار می‌شود. در حالی که در فضای سایبر این امکان وجود دارد که در خصوصی‌ترین و ایمن‌ترین مکان، شدیدترین ناهنجاری‌ها ارتکاب یابد. در حقیقت اگر کسی بتواند در این فضای بی‌کران در میان انواع فرصت‌های مغتنم مجرمانه و منحرفانه انگیزه‌هایش را سرکوب کند و لغزشی از او سر نزد، یکی از نمونه‌های بارز خودساخته سرکوب‌کننده هوای نفس خواهد بود.^۲

این ویژگی یعنی امکان ارتکاب در حریم امن در کنار ناشناس نگه داشتن هویت واقعی، باعث شده بسیاری از افراد در فضای سایبر نسبت به دنیای فیزیکی، چهره یا شخصیت متفاوتی از خود بروز دهند. این افراد به دلایل بسیار در دنیای خارج هیچ گاه تمایلات منحرفانه و مجرمانه‌شان را بروز نمی‌دهند و نزد همگان به عنوان یک چهره معتبر و واجد احترام شناخته می‌شوند. اما زمانی که در خلوت پای رایانه‌شان می‌نشینند و به فضای

1. Privacy

معادل دقیق این اصطلاح، حریم خصوصی است. ولی در اینجا با توجه به تناسب مطلب، مشابه آن آمده است.

2. Thornburgh, Dick & S. Lin Herbert, Editors, Ibid, P. 257.

سایبر وارد می‌شوند، انواع تمایلات ناهمجارتان بیدار می‌شود. بسیار مشاهده شده که شخصی مریبی بر جسته یک مدرسه بوده و در تمام مدت زندگی اش هیچ خطای انجام نداده؛ اما در فضای سایبر دارای شخصیت متفاوتی است و به گمان خود با پنهان کردن شخصیت واقعی اش، تمایلات آزارگری یا آزارینی جنسی اش را بروز داده و تا آنجا پیش رفته که قربانی این اعمال شده است.^۱

بنابراین فقط به تدبیر پیشگیرانه اجتماعی نباید بسته کرد بلکه باید کوشید حداقل کودکان (به عنوان شاخص ترین گروه در معرض خطر) نتوانند در خلوت با فضای سایبر ارتباط برقرار کنند. از این‌روست که به والدین توصیه می‌شود سیستم‌های رایانه‌ای منازل را در اماکن عمومی قرار دهند؛ زیرا تعداد بسیار اندکی از افراد، آن هم در سنین نوجوانی و جوانی، با وجود کسب فرصت در حریم خود، می‌توانند انگیزه‌های مجرمانه و منحرفه‌شان را فرونشانده و سرکوب کنند. بنابراین متولیان تدبیر اجتماعی به اولیا و مریبان توصیه می‌کنند به همراه اجرای اقدامات بیان شده، به این واقعیات نیز توجه داشته باشند.

معضل دیگری که فضای سایبر – به طور خاص – برای تدبیر پیشگیرانه اجتماعی به وجود آورده؛ ایجاد یک دنیای دیگر با شرایط و مقتضیات مخصوص به خود است. پدیدآورندگان فضای سایبر از همان ابتدا معتقد بودند که این فضا ماهیت مجازی^۲ دارد و در واقع آن را در برابر دنیای فیزیکی – که از آن به عنوان دنیای واقعی^۳ نام می‌برند – قرار می‌دهند. این امر باعث شده که کاربران با تلقی مجازی بودن فضای سایبر سعی در اجرای رؤیاهای خود در این فضا داشته باشند. در حالی که یکی از قابلیت‌های این فضا مجازی‌سازی^۴ است و نباید آن را با مجازی بودن اشتباه گرفت.

1. Casey, Eoghan, "Digital Evidence and Computer Crime", Academic Press, 2001, P. 136.

این مسائل تا حدی جدی تلقی شده که برای آشنایی دقیق‌تر با ویژگی‌های روانی کاربران فضای سایبر، به ویژه بزهکاران و بزهدیدگان سایبری، متخصصان برای بعضی شاخه‌های علوم، مطالعات بنیادین جدیدی را تعریف کرده‌اند که از جمله آنها می‌توان به روان‌شناسی فضای سایبر و روان‌شناسی جنایی سایبری اشاره کرد.

2. Virtual

3. Real

4. Virtualization

بیشتر کاربران شبکه‌ای از فضای سایبر این تصور را در ذهن دارند که فقط یکسری تصاویر و اعداد و ارقام در صفحه نمایشگر قابل رویتند، غافل از اینکه تمام افعال سایبری در زندگی فیزیکی آنان اثر و بازتاب مستقیم و واقعی دارند. البته این معضل تا حدود زیادی قابل حل است. حتی شاید بتوان امیدوار بود حل آن تا حدودی بتواند معضل قبلی را نیز برطرف کند؛ زیرا اگر افراد بدانند حتی در حریم‌شان نیز چشمان بیدار بسیاری مراقبشان است و سوابق فعالیت‌هایشان در موقعیت‌های متعددی به ثبت می‌رسد و از همه مهم‌تر این اعمال بر زندگیشان در دنیای فیزیکی، آثار مستقیم و غیرمستقیم بسیاری بر جای می‌گذارد؛ با احتیاط بیشتری عمل خواهد کرد.

معضل دیگر فضای سایبر برای تدابیر پیشگیرانه اجتماعی به ماهیت بین‌المللی یا به بیان بهتر فرامرزی این فضا مربوط می‌شود. گفتم که تدابیر پیشگیرانه اجتماعی براساس هنجارها و ارزش‌های پذیرفته شده‌ای وضع می‌شوند که افراد حاضر در یک اجتماع مشخص – که معمولاً به مرزهای یک کشور محدود می‌شود – آنها را می‌شناسند و به آنها باور دارند. اما با ظهور فضای سایبر به تدریج باورهای اجتماعی مردم نیز دچار تحول شده است. امروزه برای شناخت آداب و رسوم و فرهنگ مردم سایبر نقاط جهان، لازم نیست به آنجا سفر کنیم و به دلیل حضور موقتی در آنجا از آداب و رسوم آن مرز و بوم هیچ تأثیری پذیریم؛ بلکه در هر زمان از شبانه‌روز می‌توانیم با مراجعه به فضای سایبر و با هزینه‌ای بسیار ناچیز، صدها هزار مطلب و تصویر از هنجارها و ارزش‌های مورد قبول دیگر کشورها را دریافت کنیم.

در جامعه ما به آنچه اعمال منافی عفت نامیده می‌شوند توجه ویژه‌ای شده و به همین دلیل در مجموعه قوانین جزایی مان نیز گستره و تنوع بیشتری لحاظ شده است. حتی برخی از این اعمال مستوجب سنگین ترین کیفرها هستند. این در حالی است که در بسیاری از کشورها بسیاری از این اعمال نه تنها جزئی از فرهنگ عامه به شمار می‌آیند، بلکه از سوی دولتها نیز قانونمند شده‌اند. بنابراین هنگامی که کاربر ایرانی در جامعه مشترک سایبری با این چنین فرهنگ‌های رایجی مواجه می‌شود، ممکن است ابتدا با یک تعارض مواجه شود،

ولی پس از مدتی به عنوان یک واقعیت موجود می‌پذیرد. لذا آنچه که در دنیای خارج یک فعل ناهنجار یا حتی مجرمانه به شمار می‌آید، در فضای سایبر هنجارمند شده است. به هر حال، این معضل نیز یکی از واقعیات اجتناب‌ناپذیر فضای سایبر است که باید آن را پذیرفت و در جوامعی مانند جامعه ما منتظر چالش‌های جدی‌تری نیز بود. از این‌رو ضروری است با اتخاذ تدابیر پیشگیرانه اجتماعی، به‌ویژه از نوع رشدمندار و بالا بردن آگاهی کاربران جوان نسبت به این مسائل، میزان لطمات را به حداقل رساند.

۳-۳ محدودیت‌های ناشی از شکاف فسلی

امروزه استفاده از سیستم‌های رایانه‌ای همانند گذشته در انحصار قشر خاصی نیست و به دلیل فراگیری آن و امکانات بی‌شماری که فضای سایبر برای کاربری هرچه آسان‌تر آن فراهم آورده گروه‌های جوان و نوجوان، بیشتر از دیگران جلب شده‌اند. این در حالی است که تدوین کنندگان تدابیر پیشگیرانه اجتماعی با فضای سایبر رابطه عمیقی ندارند یا نمی‌توانند به اندازه جوانان و نوجوانان به فعالیت‌های شبکه‌ای پردازنند. این شکاف دیجیتال^۱ میان متولیان پیشگیری و بزهکاران و بزه‌دیدگان باید برطرف شود؛ زیرا در این صورت، نمی‌توان به تأثیرگذار بودن آنها امیدوار بود. چرا که در کم متقابل وجود ندارد.

نتیجه‌گیری

در این مقاله راهکارهای جرم‌شناختی رشدمندار و جامعه‌مدار پیشگیری اجتماعی از ناهنجاری‌های مجرمانه و منحرفانه سایبری و میزان کارایی و نتیجه‌بخش بودن آنها ارائه شد و با توجه به محدودیت‌های حاکم، محرز شد که راه دشواری پیش‌رو است. اما آثار مثبت و سازنده آن، به مرتب از تمهییدات پیشگیرانه وضعی و ضمانت اجراء‌های کیفری و غیرکیفری، ماندگارتر و امیدوار‌کننده‌تر است. با یقین به این موضوع، اجرای مراحل ذیل

1. Digital Gap

مناسب به نظر می‌آید:

۱. ابتدا باید با توجه به شرایط اجتماعی و فرهنگی جامعه، شناخت صحیح و واقع‌گرایانه‌ای از کاربران فضای سایبر در حوزه‌های مختلف به وجود آید. هرچه حوزه‌ها و شاخه‌هایی که باید تحت شمول این گونه ضوابط هنجارمند به‌طور مشخص از یکدیگر تفکیک شوند، مجموع اقدامات پیشگیرانه موفق‌تر خواهد بود.
۲. سپس باید هنجارهای مربوط، با هدف اصلی بهره‌برداری مشروع و سودمند از این فضا و دوری جستن از هر گونه جرم، انحراف و حتی رفتارهای غیراخلاقی، وضع شوند.
۳. با توجه به راهکارهای دو حوزه جامعه‌مدار و رشدمدار — که به تفکیک تبیین شدند — باید کوشید این هنجارها به نحو مطلوب و مؤثر در میان اجتماعات خاص مخاطبان حوزه‌های مختلف تبیین و تشریح شوند.
۴. به هنگام تدوین این هنجارها باید از راهکارهای پیشگیرانه وضعی و همچین خصامت اجراهای کیفری و غیرکیفری غافل شد؛ زیرا در حقیقت باید این تدابیر در آن هنجارها منعکس شوند و به اجرای صحیح آنها کمک کنند؛ زیرا اجرای مؤثر، مناسب و بازدارنده آنها به انعکاس صحیحشان در تدابیر پیشگیرانه اجتماعی وابسته است.
بهتر است به همراه حرکت پرشتاب و تاحدودی لگام گسیخته سایبری کردن امور خرد و کلان جامعه، به ویژه دسترس پذیر کردن هرچه بیشتر این فضا برای قشر جوان و نوجوان در محیط‌های مختلف — که نمونه بارز آن را در عزم دولت برای متصل کردن تمامی واحدهای آموزش عالی و مدارس به شبکه جهانی اینترنت شاهد هستیم — قادری به فکر ساماندهی این فضا براساس الگوهای خردگرایانه و واقع‌گرایانه باشیم تا بیش از این نسل جدید با چالش‌ها و مشکلات سایبری مواجه نباشند.

منابع و مأخذ

بولک، برنار. کیفرشناسی، ترجمه علی حسین نجفی ابرندآبادی، چاپ سوم با اضافات، انتشارات مجده، ۱۳۸۲.

پاکزاد، بتول. «اقدامات سازمان‌های بین‌المللی و منطقه‌ای درخصوص جرائم رایانه‌ای»، مجموعه مقالات همایش بررسی ابعاد حقوقی فناوری اطلاعات، معاونت حقوقی و توسعه قضایی قوه قضائیه، نشر سلسلی، ۱۳۸۴.

جلالی فراهانی، امیرحسین. «پیشگیری و ضعی از جرائم سایبر در پرتو موادین حقوق بشر»، فصلنامه تخصصی فقه و حقوق، شماره ۶، ۱۳۸۴.

جلالی فراهانی، امیرحسین. «ترویسم سایبری»، فصلنامه تخصصی فقه و حقوق، شماره ۱۰، ۱۳۸۵. جینا، دی آنجلیز. جرائم سایبر، ترجمه سعید حافظی و عبدالصمد خرم‌آبادی، دیگرانه شورای عالی اطلاع‌رسانی، ۱۳۸۳.

حسینی، بیژن. جرائم اینترنتی علیه اطفال و زمینه‌های جرم‌شناسی آن، پایان‌نامه کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، سال تحصیلی ۱۳۸۱-۱۳۸۲.

خرم‌آبادی، عبدالصمد. «سابقه پیدایش، تعریف و طبقه‌بندی جرائم رایانه‌ای»، مجموعه مقالات همایش بررسی ابعاد حقوقی فناوری اطلاعات، معاونت حقوقی و توسعه قضایی قوه قضائیه، نشر سلسلی، ۱۳۸۴.

دزیانی، محمدحسن. جزوه آموزشی حقوق سایبر و جرائم سایبری، جلد اول، ۱۳۸۴ الف.

دزیانی، محمدحسن. «شروع جرائم کامپیوتروی‌سایبری»، خبرنامه انفورماتیک، شماره ۹۳ ب. ب.

عالیبور، حسن. «جرائم مرتبط با محتواهی سیاه فناوری اطلاعات»، مجموعه مقالات همایش بررسی ابعاد حقوقی فناوری اطلاعات، معاونت حقوقی و توسعه قضایی قوه قضائیه، نشر سلسلی، ۱۳۸۴.

فضلی، مهدی. بررسی مسئولیت کیفری ارائه‌دهنده‌گان خدمات اینترنتی، پایان‌نامه دوره کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم‌شناسی، دانشگاه تهران، پردیس قم، مهرماه ۱۳۸۴.

مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، «اسپم: جلوه سیاه تبلیغات در سیستم‌های پیام‌رسان

الکترونیکی»، شماره ۸۴۵۱، تیرماه ۱۳۸۶.

میرمحمدصادقی، حسین. تصریرات درس حقوق جزای عمومی، تنظیم امیرحسین جلالی فراهانی، دانشگاه امام صادق (ع)، نیم سال دوم ۱۳۸۱-۱۳۸۰.

نجفی ابرندآبادی، علی حسین. تصریرات درس جرم‌شناسی، دوره کارشناسی، دانشگاه امام صادق (ع)، نیم سال تحصیلی ۱۳۸۱-۸۲.

نجفی ابرندآبادی، علی حسین. تصریرات درس جرم‌شناسی (پیشگیری)، تنظیم مهدی سیدزاده، مجتمع آموزش عالی قم، دوره کارشناسی ارشد، نیم سال دوم ۱۳۸۲-۱۳۸۱.

نجفی ابرندآبادی، علی حسین. تصریرات درس جرم‌شناسی (انحراف)، تنظیم علی مراد حیدری، دوره دکتری حقوق کیفری و جرم‌شناسی، مجتمع آموزش عالی قم، نیم سال ۸۳-۱۳۸۲.

نجفی ابرندآبادی، علی حسین. تصریرات درس جرم‌شناسی، تنظیم محمدعلی بابایی، دوره دکتری دانشگاه تربیت مدرس، نیم سال نخست ۸۰-۱۳۷۹.

نجفی ابرندآبادی علی حسین و حمید هاشمی‌بیکی. دانشنامه جرم‌شناسی، انتشارات دانشگاه شهید بهشتی، ۱۳۷۷.

نیازپور، امیرحسن. «پیشگیری از بزهکاری در قانون اساسی و لایحه پیشگیری از وقوع جرم»، مجله حقوقی دادگستری، سال ۶۷، شماره ۴۵، دوره جدید، زمستان ۱۳۸۲.

Board on Children, Youth and Families, Non Technical Strategies to Reduce Children's Exposure to Inappropriate Material on the Internet, Summary of a Workshop, National Academy Press, 2004.

Casey, Eoghan, "Digital Evidence and Computer Crime", Academic Press, 2001.

Shinder, Debra Littlejohn, *Scene of the Cyber Crime, Computer Forensics Hand Book*, Syngress Publication, 2002.

Thornburgh, Dick & S. Lin Herbert, Editors, *Youth, Pornography and the Internet*, National Academy Press, 2004.

United Nations Office on Drugs and Crime, *the Global Program against Corruption; UN Anti-Corruption Toolkit*, Third Edition, Vienna, September 2004.